

TẮM PHẬT

hay

GỘI SẠCH LÒNG MÌNH

Theo truyền thống Phật giáo, mỗi năm vào ngày Phật đản, các Chùa, Viện thường tổ chức lễ tắm Phật. Tượng Phật sơ sanh được cung thỉnh, đặt vào vị trí vô cùng trang nghiêm và được thiết trí cúng dường hương hoa, trà quả một cách trang trọng. Hình thức cử hành lễ Phật Đản đã có từ lâu, cả Nam lẫn Bắc tông đều thống nhất nhau trên tinh thần tôn kính, cùng chung vị cha lành. Bài viết này đặt nặng ý nghĩa Tắm Phật trên tinh thần sống đạo và đương nhiên, nó vẫn liên quan đến thực tế cuộc sống của con người.

Có một vấn đề cần đặt ra là tại sao đức Phật tắm mỗi năm chỉ một lần, và hình thức tắm rửa này có phải làm cho Ngài được trong sạch hay thanh tịnh tâm hồn không?

Thiền nghĩ, đức Thích Ca chẳng cần những hình thức tắm mỗi năm của chúng ta dành cho Ngài, vì thậm chí không tắm, Ngài vẫn trong sạch, vẫn an tịnh hành đạo cả bên trong lẫn bên ngoài. Còn hạng phàm phu, dầu có tắm rửa hằng ngày đi nữa cũng không bao giờ rửa sạch hết phiền não trần lao. Nếu có tắm rửa, chỉ tắm rửa sắc thân ngũ uẩn dơ bẩn này, chứ tâm hồn chúng ta lại luôn đắm chìm trong khổ đau, trần lụy, bi thương. Những tâm lý đau khổ thường xuất hiện trong tâm tưởng con người là: mừng giận, buồn vui, thương ghét, muốn và đổ thừa, trách cứ lẫn nhau.

Trong cuộc sống thực tế, nhiều khi trên bàn ăn, nhai không được, nuốt không vô, cũng chỉ vì giận hờn, trách cứ nhau. Có nhiều người tuy sống chung trong một mái ấm gia đình, giữa vợ chồng, con cái nhưng tâm hồn vẫn cứ lẫn lộn, mộng mơ, tưởng rằng đang sinh sống một nơi nào đó, rất xa lạ với chính mình. Chỉ vì thiếu sợi dây cảm thông, thiếu sự đồng điệu trong suy nghĩ, trong lối sống và quan trọng hơn là trong tinh thần sống đạo.

I. Sống đạo là điều quan trọng và trên hết:

Trong sinh hoạt, giao tế của Phật tử với những người khác, câu hỏi “bạn đang theo đạo nào” thường xuất hiện trên đôi môi và câu “bạn đang sống theo đạo nào” ít khi thấy xuất hiện trong tâm hồn. Theo đạo là hình thức tôn trọng truyền thống của ông bà, tổ

tiên. Ông bà, cha mẹ ở Việt nam thường đi chùa, khi sang Úc, con cháu cũng tiếp tục bắt chước đi chùa như ông bà, cha mẹ. Nên nhớ, ngôi chùa ở Việt nam luôn chuyên chở tình tự dân tộc, luôn là trung tâm giáo dục, trung tâm đạo đức của làng xã, của dân tộc. Nhưng khi Phật giáo đến Úc, ngôi chùa trở thành trung tâm gìn giữ văn hoá của người Việt, là điểm hội tụ của trí tuệ và trung tâm sinh hoạt mang lợi ích cho cộng đồng người Việt ly hương hải ngoại. Do vậy, nhà thơ Huyền Không nói rằng: “Mái chùa che chở hồn dân tộc, nếp sống muôn đời của tổ tông”.

Vào chùa, có thể cùng chung một niềm vui, có thể than thở với nhau về những đau khổ của cuộc đời, có thể nhìn nhau để tạo sợi dây thông cảm trong hoàn cảnh, trong cuộc thế xa lạ đất nước và hơn nữa, có thể xẻ chia những kinh nghiệm sống đạo, những kinh nghiệm tu tập, phát triển tâm linh.

Con người đang trầm luân, đau khổ không phải vì thân thể dơ bẩn, không tắm rửa, mà khổ đau vì tâm hồn chưa hoàn toàn trong sạch và vắng lặng. Nếu thật sự tôn trọng, cung kính đạo Phật, ước muốn đạo Phật thật sự đi vào đời, giúp một bàn tay với đời, người Phật tử cần phải “sống đạo” chứ không chỉ duy nhất “theo đạo” mà thôi.

Một ví dụ điển hình, cháu nội tôi không chịu đi chùa, cháu ngoại bác nhìn thấy ngôi chùa mang dáng dấp xa lạ với nó quá. Với tuổi ấu thơ, non trẻ, ngôi chùa không còn đóng vai trò là nơi trú ngụ, hướng dẫn tâm linh nữa. Đặt biệt hơn nữa, đối với một số bạn trẻ sanh ra và lớn lên trên đất nước Úc, đã có những dòng tâm sự thế này: “Gia đình con theo đạo Phật, nhưng trong nhà không hoà thuận, nhiều đau khổ và không khí hạnh phúc không trọn vẹn”. Như vậy, đạo Phật đối với các bạn này đứng về mặt nào đó, không còn vi diệu, không còn linh nghiệm, không còn là một tôn giáo mang lại hạnh phúc, an bình cho con người như thế hệ người lớn thường ca tụng. Tại sao vậy? Nếu nhìn kỹ vấn đề, có lẽ vì Phật tử chỉ là những người theo đạo, chứ chưa thật sự là những hành giả sống đạo, ứng dụng đạo vào đời.

Theo đạo trong quan niệm thông thường có nghĩa là một năm, chúng ta có dịp đi cúng chùa vài lần, hoặc khá hơn, ba ngày Rằm lớn đi chùa lạy Phật, cầu nguyện. Hoặc những người có niềm tin mạnh hơn, thường đi chùa cúng cầu an gia đạo và cầu siêu cho cữu huyền thất tổ. Đây chỉ là một phần trong trăm ngàn phần của cái được gọi là đạo Phật, hay nói khác đi, đây chỉ là những hình thức, những nghi thức trong

Phật giáo mà thôi. Trong khi đó, muốn vui bớt sầu muộn, muốn thoát khỏi khổ đau, vượt vòng sanh tử luân hồi, thì điều tất yếu phải là người thật sự quyết tâm sống đạo, ứng dụng đạo!

Sống đạo được đúc kết trong dòng máu, trong tinh ba của Từ Bi Hỷ Xả.

Từ bi là thương xót, cứu giúp người khác mà không có quan niệm kẻ oán, người thân. Vì không yêu thương, trân trọng nhau, nên khi phiền não sanh khởi, con người sẵn sàng làm khổ thân nhân của mình. Thương nhau như vợ chồng, cha mẹ với con cái, lắm lúc gặp đau khổ, lại trút hết những nỗi khổ đau đó cho nhau. Hành xử như vậy, đồng nghĩa là người chỉ biết theo đạo chứ chưa phải là người biết sống đạo!

Hỷ là an vui, vui với mình và vui với những hạnh phúc của người khác. Nhiều khi chúng ta chỉ vui với cái vui của cá nhân, vui trong tâm niệm ích kỷ, vui trong sự thành tựu của tiểu vũ trụ. Vui như vậy đồng nghĩa là tự khoe khoang. Khoe khoang thành tựu của mình trước những người thường bị thất bại thì người kia cảm thấy áy ngại trong lòng. Phải làm sao biết chia sẻ những niềm vui của mình đến với tha nhân một cách thật sự tôn trọng nhân phẩm của người khác. Đây mới chính là người biết thưởng thức niềm vui chánh pháp và biết sống đạo!

Có những khổ đau của 5 hoặc 10 năm trước. Những khổ đau dần vật trong gia đình mà không chịu bỏ lìa, đạo Phật gọi là chấp trước. Chúng ta cứ ôm ấp, tha hồ sống với những nỗi khổ đau này và đến lúc nào đó, khi có điều kiện thuận lợi, chúng ta lại lờ những khổ đau quá khứ này ra để gây đau khổ cho nhau, mặc dầu chuyện khổ đau kia đã trải qua 5 hoặc 10 năm trước. Như vậy là không biết sống đạo, không biết xả ly.

Tại Úc, khi cất nhà, người dân đều nhớ xây thêm một cái kho và trong đó chất chứa đủ thứ dụng cụ. Mỗi năm, chính phủ dành một ngày đi đốt đồ phế thải. Người dân có quyền bỏ những thứ mình không còn sử dụng mà không phải trả tiền công gì cả. Trong nhà, những dụng cụ như bàn cũ, báo cũ, lon cũ, đều tổng khứ ra ngoài một cách không tiếc rẻ. Nhưng đối với tâm hồn, có những việc chúng ta chất chứa trong thời gian 10 hoặc 20 năm mà không chịu đem vứt bỏ. Đây quả là một điều thật đáng thương cho những người không biết xả, không biết sống đạo!

Một lời nói của 10 năm trước có thể do lỡ lời hay vô tình gây ra. Nhưng vẫn còn đọng lại trong tâm trí, trong bộ nhớ đến giờ, để rồi luôn sống với cái buồn phiền giận hờn đó, chờ dịp lờ ra, trách cứ người thương của mình. Những người như thế thật đáng thương, chính những người này thường mang tâm trạng lo âu, đau khổ và khó có thể hưởng trọn vẹn một niềm vui, dù là niềm vui nhỏ nhoi trong giây phút! Vì vậy, sống đạo là ứng dụng ngay trong cuộc sống, trong sở làm, trên xa lộ, trong trường học, ngoài chợ, trong gia đình và các nơi công cộng!

Ngoài thế tục, chúng ta biết bỏ những thứ không cần dùng. Nhưng trong cuộc đời tầm mắt tâm hồn, chúng ta lại chất

chứa quá nhiều phiền toái trong đầu, chẳng những không cần thiết mà còn nguy hại đến tinh thần, đến linh thể và đến đời sống, môi trường xung quanh!!

II. Nội dung căn bản của Ý nghĩa Tắm Phật:

Nói đến tắm, thông thường phải có vật dụng để tắm và ở Úc đã có quá nhiều dụng cụ để tắm. Trong đời sống thường nhật, buổi sáng, khi thức giấc, chúng ta có thói quen làm vệ sinh, thể dục, sau đó tắm rửa, rồi mới đi làm hoặc bắt đầu những công việc cho một ngày mới. Làm những việc này một cách máy móc, vô thức, nhưng có khi nào chúng ta đặt lại vấn đề tắm rửa tâm hồn mình thay vì tắm rửa thân xác này?

Đức Phật dạy rằng, thân thể con người tự nó là dơ bẩn, là dãi dơ hôi thúi, bất tịnh. Nếu tắm rồi, trong mùa hè, khoảng 1 hoặc 2 giờ sau, mồ hôi lại tiếp tục chảy ra ướt áo và thân thể bắt đầu hôi hám, dơ bẩn trở lại. Vì vậy, nên thường xuyên tắm rửa, đặc biệt là tắm rửa tâm hồn và phải biết sử dụng nhuần nhuyễn những dụng cụ trong khi tắm rửa!

1. Nước tịnh tâm:

Có 3 loại nước khi tắm, tùy theo tình hình thời tiết mà chúng ta sử dụng, đó là: Nước lạnh, nước nóng, nước ấm. Dầu có tắm nước nóng, nước lạnh hay nước ấm, nhưng khi tắm rồi chưa chắc sạch trọn vẹn. Sống đạo không phải chỉ tắm rửa bên ngoài, mà phải tắm rửa trong lòng, trong tâm linh mới có thể sạch sẽ, thơm tho, đẹp để được.

Người biết sống đạo là người biết tắm và nước để tắm nơi đây phải là nước Tịnh Tâm.

Ngoài đời, chúng ta biết dành thời gian đi làm kiếm tiền, hay sắp xếp thời giờ cho việc này, việc kia, nhưng có mấy ai biết ước lượng thời giờ để được những phút giây tĩnh lặng tâm hồn. Lòng chúng ta giống như chiếc bình đựng nước không sạch. Từ sáng sớm tinh sương đến bóng xế chiều tà, cứ tiếp tục bỏ vào đó những hạt giống của khổ đau.

Trong một ngày, rất hiếm khi chúng ta ngồi lại để quán chiếu, xem xét trong 24 giờ mình đã làm được gì, đã mang lại niềm vui gì cho xã hội, cho tha nhân, hay chỉ toàn gây bất hòa, tạo đau khổ cho cuộc đời. Vì vậy, nên tập một điều, cố gắng nhớ rằng, bên cạnh thân thể cần phải tắm rửa này, còn có phần hồn cũng cần tắm gội, và nước tắm gội này phải là nước Tịnh Tâm.

Ở Úc, cũng như các nước phương Tây, nỗi khổ đau về vật chất không đáng là bao. Nhưng những đau khổ tâm hồn thường nằm sẵn trong lòng người. Khi gặp duyên tác hợp, tâm lý phiền não này liền nảy nở, sinh sôi. Ngoài những khổ đau căn bản của Tham, Sân, Si, tâm lý thương nhớ bị xa lìa, ghen ghét lại gặp nhau là hai nỗi khổ thường xảy ra trong cuộc sống của kẻ tha phương.

Trường hợp vì cha mẹ thương con, muốn đoàn tụ với con, nhưng sang đây rồi hoàn cảnh, môi trường sống có khác đi, đã làm cho bậc làm cha mẹ phải khốn đốn tâm hồn trong những giai đoạn đầu. Người con vẫn thương cha mẹ, nhưng vì kế sinh nhai, phải đi làm việc, đầu tắt mặt tối với công việc, nên không có thời giờ gần gũi, tâm tình hay phụng dưỡng hai đấng sanh thành như ở Việt Nam. Người con đã để cha mẹ một mình, sống trong cảnh đơn côi, nhưng nhớ. Ngày qua tháng lại, những bậc phụ mẫu lại suy nghĩ, con cái nơi xứ sở này đã bắt đầu, đã không lo lắng, phụng dưỡng, trông nom cho cha mẹ nữa rồi, trong khi đó, thực tế hiếm có người con nào muốn vậy?

Thế hệ người Việt thứ nhất lại có những nỗi khổ khác. Họ đau khổ trước những thay đổi của dòng chảy văn hoá Việt Nam đang lần hồi mất dần tại xứ người. Văn hoá của bốn phận làm cha mẹ, phải dạy dỗ con cháu và con cháu phải hết lòng vâng lời, phụng thờ ông bà. Nhưng qua đây, có khi người lớn nói trẻ nhỏ không nghe, thậm chí còn cãi lại, hoặc con cháu tỏ thái độ đồ thừa, đồ lỗi cho ông bà, cha mẹ đã không lắng nghe, không chịu học hỏi điều hay, lẽ phải tại xứ sở này.

Sợi dây cảm thông tự động dần dà biến dạng trong một số gia đình, sợi dây thân ái, hiểu nhau giữa hai thế hệ theo năm tháng vắng mặt và điều đó đã làm cho những người có suy nghĩ phải đau đầu, phải ôm ấp niềm lo sợ, nỗi khổ đau dần vật triển miên!

Chỉ dành mười phút trong một ngày, xin quán chiếu, tĩnh tâm xét lại thật sự chúng ta đã làm gì cho gia đình, người thương, người thân, cộng đồng, dân tộc, và cho cuộc sống này. Nếu đã lỡ làm điều gì gây đau khổ cho tha nhân, xin hãy chấm dứt, xin hãy sám hối, xin hãy hổ thẹn đừng tiếp tục gây tạo oan nghiệt thêm nữa!

2. Xà phòng Hồ Thẹn:

Hiện tại, tất cả những dụng cụ mỹ phẩm được tranh bị, được đáp ứng rất nhiều cho con người. Công nghệ mỹ phẩm đã phát triển đến phạm vi rộng lớn. Những loại dầu gội đầu đắt tiền đã và đang được nhiều người ưa dùng. Những loại xà phòng cao cấp cũng đã được bày bán rộng rãi khắp nơi.

Thời đức Phật còn tại thế, cách đây hơn 2500 năm, người Ấn độ chỉ dùng một loại xà phòng chung cho gội đầu lẫn tắm rửa. Trong giáo đoàn, xà phòng được đức Phật và những đệ tử Ngài thường dùng để tắm rửa đó là xà phòng Hồ Thẹn.

Hồ thẹn là biết quán chiếu, nhận ra lỗi lầm của chính mình. Tâm lý thường thấy nơi con người là rất khó khăn nhận biết lỗi lầm của mình và rất dễ dàng nhận thấy lỗi lầm của kẻ

khác.

Biết tu tập là người không sợ lỗi lầm, nhưng rất sợ không thấy lỗi lầm của chính mình. Còn phạm phước thì đâu ai không lỗi. Vấn đề đặt ra là phải cố gắng tìm thấy lỗi lầm, khi đã thấy rồi thì cấp tốc sửa ngay! Mỗi lần làm lỗi là một bài học xương máu, đầy đủ ý nghĩa để thăng hoa cuộc đời!

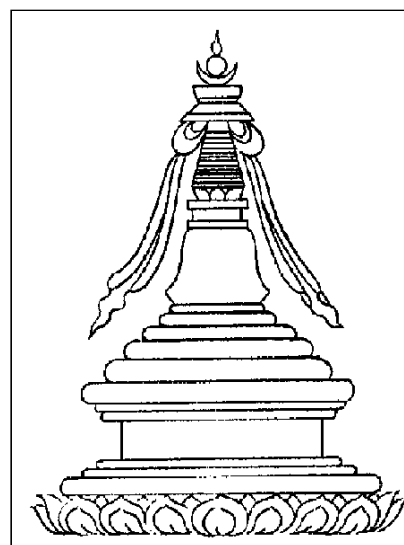
Trong cuộc sống gia đình, trường hợp người chồng lỡ tạo lầm lỗi, trong những lầm lỗi này, nguyên nhân chính xảy ra có khi là lúc căng thẳng vì bận rộn, bề bộn công việc, hoặc trên đường về nhà, bị kẹt xe trên xa lộ, hay khi bị người quản lý la rầy trong công sở. Chính những điều này đã là điểm mấu chốt để người chồng sau khi tan sở, trở về nhà với tâm lý băng khuâng, bức mình, lo sợ, rồi sinh căng thẳng, cau có. Khi quá nhiều căng thẳng trong đầu, chỉ cần một tiếng ồn của đứa con hay một thái độ vô tình của người vợ, cũng đã làm cho người chồng có thể nổi giận, bắt đầu thốt lên những ngôn ngữ, hành động, cử chỉ không lành mạnh và khi đó, người chồng quên đi những nét đẹp, những niềm thương yêu của vợ con dành cho mình mà chỉ nhớ đến những điều khổ đau, lật vạt vợ con đã gây tạo cách đây nhiều năm hay tháng trước, rồi tha hồ trách móc, nặng lời. Trong hoàn cảnh như vậy, nếu lỡ phiền trách nhau, nếu người tạo lỗi không thấy được sự sai phạm của mình, thì những lỗi lầm này sẽ chồng chất, nuôi dưỡng, rồi trở thành oan trái, dẫn đến gia đình đổ vỡ, chồng vợ chia lìa!

Là Phật tử, thấy mình có lỗi hãy nên thành thật sửa lỗi ngay. Vì theo quan điểm đức Phật, người mạnh mẽ nhất trong đời là người chưa từng làm lỗi và người khoẻ mạnh thứ hai là người có lỗi lầm rồi tự nhận lỗi và ăn năn. Biết mình có lỗi nhưng không can đảm nhận lỗi và chính chỗ này đã làm cho cuộc đời trở nên phức tạp, thối nát, mất hoà khí và mất tình người!!

3. Dầu thơm Giới Đức:

Ngoài nước, xà phòng, chúng ta còn phải biết dùng dầu thơm sau khi tắm rửa.

Ngoài đời, có nhiều loại dầu thơm thượng hạng, nhiều loại dầu thơm mắc tiền được bày bán ở các cửa hiệu khắp nơi. Dầu thơm của cuộc đời, nếu tốt nhất, thượng hạng nhất cũng chỉ thơm trong vòng một ngày, hoặc cách xa vài thước là cùng. Những loại dầu thơm này, không thể ngược dòng thời gian phát phơ toả hương. Dầu thơm cuộc

đời chỉ chiếm một khoảng không gian nhất định nào thôi chứ không đi ngược thời gian. Trong khi dầu thơm đạo Phật là Giới, Định, Tuệ và tu tập. Nếu dùng Giới, Định, Tuệ áp dụng tu tập, sống trong cuộc đời, thì không những mang lại lợi ích thiết thực cho cá nhân, gia đình mà còn cho cả cộng đồng, xã hội, và hơn thế nữa, dầu thơm này còn có năng lực đi ngược lại không gian vô tận, bay ngược lại thời gian không cùng.

Thực tế thật rõ ràng, những người làm đẹp cuộc đời, làm lợi ích cho đời, chắc chắn được lưu truyền từ đời này sang đời khác, từ thế hệ này sang thế hệ khác. Tương tự, nếu con người biết ứng dụng dầu thơm giới, định, tuệ trong đời sống thường nhật, thì đó đã là một minh chứng cho việc sử dụng dầu thơm vào thân thể mình.

Mặt khác, con người đã xoa ướp dầu thơm thể tục vào thân thể quá nhiều, nhưng nếu mở miệng ra lại chứa đầy đau khổ, thì mùi dầu thơm mình đang xúc không làm ảnh hưởng tốt đẹp gì cho cuộc đời cả. Chúng ta đã dùng quá nhiều trang sức để tô bồi thêm cho sắc thân vô ngã này, tẩm thân vốn dĩ đã đọa đầy, đã gây nhiều khổ lụy như kinh Bát Đại Nhân Giác nói: “Tâm thị ác nguyên, hình vi tội tấu”.

Đã có quá nhiều sản phẩm làm cho thân thể thơm tho. Hiện nay, đã đến thời kỳ, con người thường sử dụng những viên kẹo ngậm để cho cái miệng thơm sạch khi tiếp xúc với tha nhân. Làm như vậy, lo như vậy là những cố gắng biểu hiện sự tôn trọng đối tượng mình giao tiếp, nhưng khi nói chuyện với nhau, con người lại vô tình, hay cố ý tặng nhau, trao nhau nhiều điều khổ đau, nhiều điều nghịch lòng, trái ý, khó nghe! Nếu từ cửa miệng phát ra những ngôn từ được chất chứa độc ác như vậy thì cửa miệng con người có thể là một trong những nơi gây ra chia rẽ, đau khổ và tội lỗi.

Khi bé sanh ra được 30 ngày, ở Việt Nam bậc cha mẹ thường hay tổ chức ăn mừng đầy tháng. Trong ngày này, người lớn lấy một cành hoa, để ngay miệng đứa bé, những mong sau này khi lớn lên, khi mở miệng ra, phát ngôn điều gì sẽ tốt lành, tươi đẹp, ngọt ngào như những bông hoa. Còn trong Phật pháp, phải nói những lời ái ngữ, thương yêu, lợi ích, kết thêm sợi dây thông cảm, tạo niềm tin cho nhau, với nhau và vì nhau!

4. Dao cạo Chánh Niệm:

Tóc dài có thể cạo được, tóc ướt có thể làm khô được, nhưng những nỗi sầu đau, khổ hận làm sao cạo bằng những con dao thể tục được, làm sao làm khô bằng những dụng cụ xấy tóc được.

Phật dạy người tu phải dùng dao thật bén để cạo sạch râu tóc. Đó là con dao Chánh Niệm. Mỗi ngày, mỗi giờ phải thực tập cạo râu tóc, đừng chờ đến 1 tháng hay 3 tháng cạo một lần.

Chánh niệm là sáng suốt, thấy trọn vẹn sự việc. Thấy sự việc dựa trên trí tuệ, tình và lý. Từ chuyện bức bối sang chuyện nổi cáu, từ chuyện nổi cáu sang chuyện làm khổ cho nhau là một diễn trình tâm lý rất nhanh. Người biết tu, khi tâm hồn bắt đầu

những lượn sóng bức mình, thì phải thấy ngay tại sao lại bức mình, quan sát thật kỹ và cuối cùng phải dùng ngay con dao Chánh niệm cạo sạch tư tưởng vọng động này tức khắc.

Lên chánh điện nghe giảng, có một bà cụ ngồi trước mặt, không thể hiện tư cách đứng đắn hay thiếu đi nét oai nghi của người đi chùa, lúc nào cũng trạo cứt, lắc tới lắc lui. Chứng kiến cảnh tượng này, chắc chắn lòng chúng ta không vui và không thích. Nhưng nên phát tâm, hướng tâm tự suy nghĩ thế này: (1) Bà cụ tuổi đã cao, sức khỏe không ổn định mà còn đến chùa tu tập, nghe pháp như thế này là điều rất tán thán; (2) Bà cụ đang buồn ngủ, đang mệt mỏi vì đêm qua bị mất ngủ, vì những lo âu cho con cháu; (3) Bà cụ ốm yếu, già như thế mà vẫn cố gắng trở về tham dự ngày lễ Phật Đản trọng đại.

Chánh niệm như vậy, niềm thương yêu, sự cảm thông được phát khởi một cách tự nhiên và chính tâm lý thương yêu này đã là chất dẫn để dễ dàng đi vào chánh niệm một cách nhanh chóng.

Đối với thế hệ thứ hai, mối quan hệ ông bà và con cháu là điều khó có thể gần nhau trong xã hội Úc này. Con cháu có loại ngôn ngữ riêng của nó và ông bà lại có loại ngôn ngữ riêng của mình. Thậm chí, vì bất đồng ngôn ngữ, bất đồng quan điểm nên hai bên đã không lắng nghe nhau. Hai bên chỉ than trách, giận hờn nhau, để rồi ông bà và con cháu đã không còn điều kiện để ngồi lại chia sẻ, tâm sự nhau. Đối với thế hệ ông bà, xin thực tập thế này, nếu con cháu có nói những lời không hợp với truyền thống văn hoá, không hợp với cách suy nghĩ người Việt, hãy khoan tỏ thái độ trách hờn, mà nên lắng lòng lại, quán sát thật kỹ vào môi trường, đời sống hiện tại, để thấy rõ môi trường văn hóa xung quanh con cháu mình đang lớn lên là môi trường Úc châu chứ chẳng phải môi trường Việt Nam của 30 năm trước. Ông bà đã lớn lên, đã hấp thụ trọn vẹn nền văn hoá Việt, đã sống trong nền văn hoá đó nhiều năm, còn thế hệ con cháu đang sống trong môi trường văn hoá Úc, hơn 7 tiếng đồng hồ một ngày, chúng đã học tập, tiếp xúc với các bạn trẻ Úc, vì vậy, chuyện ảnh hưởng ít nhiều là điều không tránh khỏi.

Phải dùng con dao Chánh niệm này để cắt bỏ sự khác biệt của hàng rào hai thế hệ!!

Ngày Phật Đản, ngày Tắm Phật, nên hiểu ý nghĩa tắm Phật là thể và thay vì tắm Phật, nên thường xuyên gội mát tâm hồn, tắm sạch tâm hồn mình bằng phương cách nêu trên, được như vậy, chúng ta mới có một đời sống an lành như đức Phật và các đệ tử Ngài. Mặt khác, nên quan niệm đức Phật là một con người, sanh ra từ cuộc đời này, sinh hoạt đi lại cũng giống như con người, nhưng Ngài có những điểm khác biệt con người là biết rõ ràng những gì thật, những gì giả. Phạm phu thì sống trong giả lại cho là thật, nên trầm mình trong gia tài sự sản, công danh quyền lực. Những thứ này có đó rồi cũng theo năm tháng hủy diệt, tiêu ma! Chỉ có đạo đức, chỉ có tắm sạch tâm hồn mới là điều chân hạnh phúc, tồn tại miên viễn!

Khi thấm thấu ý nghĩa cuộc đời rồi, khi phân định được đâu là giả và đâu là thật rồi, xin mọi người đừng làm khổ cho nhau chỉ vì những thứ giả tạo, được che đậy bởi những lớp sơn hào nhoáng đó nữa!

Cầu xin quý vị lão niên, hãy thương con cháu, thương cuộc đời, phát tâm sống đạo và sẵn sàng nâng hạnh phúc cuộc đời, tưới tắm phân bón cho cuộc đời nở thêm những bông hoa tươi đẹp như ngày Phật Đản!

Riêng các bạn trẻ đang sinh sống trong xã hội Úc, các bạn có thể nói tiếng Úc hay hơn những thế hệ trước, nhưng nên nhớ, các bạn cũng cùng một nguồn gốc người Việt da vàng. Hãy trân trọng những tình thiêng liêng cao quý của các thế hệ cha ông đã vun vén, ấp ủ và trao tặng cho các bạn. Xin đừng để mất gốc giống nòi. Vì nếu quên mất gốc rễ của mình, thì gốc rễ của che chở, thương yêu, một mai mà những gốc rễ thiêng liêng này bị bào mòn do thời gian, thì các bạn đã tự đánh mất phẩm chất Việt Nam của mình! Hãy cẩn trọng giữ gìn!

Trên hết, trong ngày Phật Đản, xin trao nhau nụ cười để đời vui bớt khổ đau!!!

Tỳ kheo **Thích Thiện Hữu**

